

José Betjes: 'Mijn vader is op reis gegaan' De teloorgang van een perfectionist die door Lewy Body Dementie de grip op het leven kwijt raakt. Uitgeverij Boekscout, Soest 2013. ISBN: 9789462066083 (Gedichten/Dementie/ Lewy Body Dementie/PO) Zie ook: www.boekscout.nl en <http://jose-betjes.webnode.nl/>

Soort boek/ziekte stijl:

Boek van 104 pagina's met gedichten die José Betjes schreef nadat haar vader op reis was gegaan, dat wil zeggen gestorven nadat hij door dementie de grip op zijn leven kwijt raakte. Hij stierf in 2011 na een lange lijdensweg. Wanneer na het overlijden van haar vader door een brand alle herinneringen verwoest worden, besluit Betjes de gedichten die zij over haar vader had gemaakt uit te geven. Het boek is een document voor haar vader, een eerbetoon aan de man van wie zij veel heeft gehouden. Op rijm beschrijft ze hoe hij was, zijn problemen met het dementeren, verdriet en pijn en vele andere emoties. Met zwart wit en kleurenfoto's geïllustreerd.

<http://www.dichtbij.nl/zaanstreek/regionaal-nieuws/artikel/2627895/eebetoon-van-jose-betjes-aan-haar-bijzondere-vader.aspx>

(...) Drie maanden na het overlijden van haar vader werden alle herinneringen door een brand verwoest. Dat was het moment dat zij besloot de gedichten over het ziekteproces van haar vader te gaan uitgeven, als eerbetoon aan een bijzonder man.

Over de schrijfster:

José Betjes (1967) woont met haar gezin in Assendelft. Zij is getrouwd met Erik, zij hebben twee kinderen, Wouter en Lisa. José Betjes is een binnenvetter die haar emoties uit via het papier, in haar gedichten.

Boekscout.nl "Ik was altijd al gek op het geschreven woord, las alles wat los en vast zat. Het schrijven van gedichten begon op de Middelbare School, als uitlaatklep voor alles wat ik niet kon of wilde delen met anderen. Tijdens het ziekteproces van mijn vader heb ik het schrijven weer opgepakt, om me door een loodzware periode heen te loodsen. Deze gedichten zijn een eerbetoon, aan een leven dat tot op laatst geleefd werd."

Korte beschrijving:

In december 2010 kreeg de vader van José Betjes veel last van verstarring van zijn ledematen, hallucineerde veel en liep krom. In een vroeg stadium was duidelijk dat hij Lewy Body Dementie had, een vorm van dementie waarbij Parkinsonachtige klachten voorkomen en periodes van warrigheid en helderheid elkaar afwisselen. José Betjes heeft in de gedichten in dit boek vele emoties een plaats kunnen geven. Naast alle herinneringen aan het ziekteproces worden ook mooie herinneringen aan de persoon die haar vader was beschreven. Ook haar moeder kreeg geheugenproblemen. Betjes probeerde haar ouders zoveel mogelijk op te vangen, maar dat lukte na verloop van tijd niet meer. Het was emotioneel om haar vader achteruit te zien gaan en de zorg voor hem uit handen moet geven omdat het thuis niet meer kan; vader moet worden opgenomen in een inrichting. En ook in de latere fase, van dementie deed het proces van aftakeling pijn. Uiteindelijk stierf haar vader in november 2011. In dit boek is daar over te lezen in dichtvorm.

Wat viel op:

Het boek is een echt document ter ere van haar vader. De liefde voor haar vader

klinkt in elk gedicht door. Machteloosheid ook omdat het ziekteproces doorgaat en hij uiteindelijk steeds meer in een eigen wereld raakt, niet meer thuis kan blijven.

"Eigenlijk ben ik gedichten gaan schrijven om de mantelzorgperikelen van mij af te kunnen schrijven," vertelt José desgevraagd. "Mijn moeder kreeg inmiddels ook last van geheugen problemen.

Door een brand in maart 2012 in het huis van haar moeder zijn er heel veel herinneringen kwijt geraakt. "Zelfs de fotoalbums waren weg. Toen begon het bij mij te knagen: ik had zo ontzettend veel gedichten geschreven? Misschien zou ik daar iets mee kunnen doen om andere mensen een hart onder de riem steken?"

Citaten:

Pag.29:

‘Zo moeilijk om het je te vertellen
ook al weet ik dat het t beste is
maar zo samen gaat het echt niet meer
jij doet zo ontzettend je best
om met alles wat je in je hebt
haar nog te ondersteunen
zij haalt alles uit de kast
om jou te kunnen treffen
waar het jou het diepste raakt
midden in je hart
(...)’

boekscout.nl Pag.59: ‘je handen trillen
terwijl je het gouden boekje
krampachtig doorbladert
op zoek naar wat je zocht
maar waarschijnlijk
niet meer zult vinden
ik heb het opgeschreven
om het te onthouden
zeg je vertwijfeld
maar ja, het inprenten
wil niet meer lukken
hulpeloos kijk je
naar je vrouw
maar ook daarvan krijg je
geen verlossend antwoord
en zo blader je maar door
totdat je vingers
het opgeven.’

Pag.86

‘ik mis het kuchje in de ruimte
je ogen die glinsteren
als ik de kamer binnen stap
je sloffende stappen
het schrapen van je keel
de knuffels van de laatste tijd
je woorden als ik wegga

doe je wel de groeten thuis?
wanneer kom je weer langs?
(...)'

Recensies/Extra:

Zie ook:

<https://nl-nl.facebook.com/MijnVaderIsOpReisGegaan>

facebook site rijk aan informatie en met gedichten uit het boek.

[http://www.boekscout.nl/shop/.aspx/Mijn vader is op reis gegaan?bookId=3585](http://www.boekscout.nl/shop/.aspx/Mijn_vader_is_op_reis_gegaan?bookId=3585)

<http://www.dichtbij.nl/zaanstreek/regionaal-nieuws/artikel/2627895/eeerbetoon-van-jose-betjes-aan-haar-bijzondere-vader.aspx>

<http://www.jouwdierbareleven.nl/mijn-vader-is-op-reis-gegaan/>